

La setmana dels Premis Octubre

Si l'any passat fou dedicat al tema monogràfic «Els valencians davant la qüestió nacional», el cicle que l'editorial Tres i Quatre organitza coincidint amb l'acte anual de concessió dels Premis Octubre aborda enguany el tema «Els Països Catalans, un debat obert».

Amb una justificació inicial de Joan Fuster, els actes s'iniciaran dimecres 24 d'octubre amb el primer bloc de ponències a càrrec de Miquel Tarradell, catedràtic d'arqueologia a la Universitat de Barcelona; Arcadi Garcia, jurista i historiador; Eva Serra, professora de la Universitat de Barcelona, i Albert Balcells, professor de l'Autònoma. Aquest primer apartat tracta «els condicionaments històrics» i es basa en una comunicació de Pierre Vilar.

«La comunitat lingüística» és el tema del segon bloc dels debats. Amb una comunicació inicial sobre un text de Joan Coromines, Antoni Badia i Margarit, rector de la Universitat de Barcelona; Antoni Ferrando, catedràtic de Lingüística Valenciana; Aina Moll, directora general de la Generalitat de Catalunya, i el lingüista Vicent Pitarch abordaran diferents aspectes de la llengua catalana en l'actualitat.

Finalment, de «La comunitat cultural» parlaran, a partir d'un text de Miquel Batllori, Isidor Marí, Jordi Carbonell, Josep Iborra, Emili Balaguer i Joan Francesc Mira.

L'existència d'una comunitat nacional, la cultura, la consciència social i altres aspectes trobaran lloc en les reflexions dels

Jordi Vicent

Pierre Vilar i Joan Fuster en el cicle dels Octubre de l'any passat

ponents. Tots els actes tenen lloc al saló d'actes de la Facultat de Filologia de València, a les 20 hores els dies 24, 25 i 26. El dia 27, a les 11, Lola Badia presentarà el llibre *Les poesies de Jordi de Sant Jordi*.

D'altra banda, la nit del dia 27 té lloc en un cèntric hotel de la ciutat l'acte literari del Premis Octubre. 21 obres aspiren al premi «Andròmina», de narrativa; 41, al «Vicent Andrés

Estellés», de poesia, i 8, al «Joan Fuster», d'assaig.

Els jurats en aquesta XIII edició dels Premis Octubre són Josep Lluís Blasco, Manuel Ardit, Rafael Ribó, Lola Badia i Joan Carneras, en assaig; Josep Iborra, Adolf Beltran, Pep Albanell, Ramon Barnils i Quim Monzó, en narrativa, i Marià Manent, Manuel Rodríguez, Jaume Vallcorba, Vicent Escrivà i Salvador Jáfer, en poesia.

El punt de Mira

Assotar la mar

«i n uè hi ha de més poètic que Xarxes, fill de Darius, fent fuetejar a vergassades la mar, que s'havia engolit els seus vaixells?» *Qu'y a-t-il de puls poétique?*, exclama Proust en *La Prisonnière*, a propòsit d'algun inútil desvarieig de M. de Charlus.

Bé, jo no tinc potser el mateix sentit de la sublimitat. Si no, pensaria que fou més *poétique* encara la batalla oberta, sense treva ni quarter, de Calígula contra Neptú: tota la cavalleria, les legions romanes impe-

cablement formades en l'ampla platja arnoricana, els arquers preparats, els oficials alerta, i a un senyal de l'emperador el cel s'ompli de fletxes, la infanteria avança en línia contra les ones enemigues, les talla amb milers de cops d'espasa, la mar és ferida de mort per les sagetes, l'emperador degolla heroicament manses

onades fent cabrioles amb el seu cavall... fins que es convenç que l'enemic recula, Neptú ha estat ignominiosament desfet, i mana aixecar un monument triomfal sobre les dunes.

¿Poétique, també? ¿És que el grotesc, en arribar a formes extremes, s'acostaria ja al sublim? Tant de bo. Si fos així, en aquesta ciutat nostra hauríem estat ja més d'una vegada a la vora mateixa de la sublimitat.

I no oblidem que el Senat romà, cos de gent assenyada, va anar d'un pèl que no concedís el triomf oficial a Calígula: només hi van fer falta els cinc mil morts reglamentaris. Cinc mil cadàvers d'ona no valien.

Joan F. Mira